

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/234/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212210680
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8212210680.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobkyne: O.. V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, zastúpená advokátskou kanceláriou Krnáč s.r.o., so sídlom Horná 65A, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanej: R. v G., XXX XX G. XX, IČO : XX XXX XXX, zastúpená JUDr. Martin Staroň, advokátska kancelária so sídlom: Hlavná č. 89, 080 01 Prešov, o zaplatenie sumy 4.052,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 1C/439/2015-330 zo dňa 19.09.2016 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd v prvej inštancie v celom rozsahu návrh zamietol a žalovanej náhradu trov konania priznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že považoval dohodu o skončení pracovného pomeru z 24.08.2012 za neplatnú, pretože Obec G. v zastúpení svojim starostom dňa 8.12.2010 z funkcie riaditeľa v R. škole v G., odvolal s účinnosťou od 09.12.2010 riaditeľa O.. M. W. listom č. XXX/XXXX. Neplatný právny úkon teda dohoda o skončení pracovného pomeru spočívala v tom, že nebola podpísaná štatutárom základnej školy a ani zamestnancom školy. Predloženú listinu možno hodnotiť ako žiadosť o skončenie pracovného pomeru, ktoré bolo doručené žalovanej a žalovaná zastúpená štatutárom O. O. U. dňa 28.8.2012 oznámila žalobkyňi, že súhlasí so skončením pracovného pomeru a podanie podpísala štatutárna zástupkyňa. Samotná dohoda o skončení pracovného pomeru nemusí byť obsiahnutá na jednej listine a preto žiadosť žalobkyne o skončenie bez dohody o odstúpanom a odpoveď žalovaného považoval za právoplatné skončenie pracovného pomeru. V konečnom dôsledku žalobkyňa sa nedomáhala neplatnosti skončenia pracovného pomeru po odpovedi žalovaného v lehote dvoch mesiacov ako je to stanovené v Zákonníku práce. Výrok o trovách konania odôvodnili § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

2. Považoval rozhodnutie za nesprávne a arbitrárne. Podľa názoru žalobkyne súd prvej inštancie nevenoval v rozsudku náležitú pozornosť v časti odôvodnenia, kde je potrebné vyčerpávajúcim spôsobom sa zaoberať všetkými potrebnými skutočnosťami. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR 1ÚS 117/07. Nesprávne skutkové zistenia mali za následok aj neprávne právne posúdenie veci, keďže bolo potrebné sa predovšetkým zaoberať tým, kto bol dňa 24.08.2012 riaditeľom R. školy v G.. Rozsudok súdu prvej inštancie nesprávne konštatuje, že teda O.. M. W. bol odvolaný z funkcie riaditeľa školy dňa 09.10.2010 a následne bola poverená vedením základnej školy od 10.12.2010 O.. O. U.. Neskôr v dôsledku výberového konania bola menovaná za riaditeľku v Základnej škole v G.. Preto nemohol nik iný vystupovať za základnú školu a O.. M. W. nebol riaditeľom tejto školy a

ani jej zamestnancom. Tu je potrebné konštatovať, že O.. M. W. nebol nikdy právoplatne odvolaný zo svojej funkcie a teda v čase podpisu dohody o skončení pracovného pomeru bol legitímnym riaditeľom základnej školy a to minimálne do 30.6.2014. Obec G. ako zriaďovateľ základnej školy vykonal viacero protiprávnych krokov s tým, že nebol v dôsledku toho riaditeľ O.. M. W. právoplatne odvolaný z funkcie riaditeľa školy. Poukázal na to, že „odvolaný riaditeľ“ podal opravný prostriedok voči odvolaniu starostom obce z funkcie riaditeľa školy a táto okolnosť má odkladný účinok. Toto súd prvej inštancie vôbec nerešpektoval. Poukázal aj na rozhodnutia Krajského školského úradu v A., kde starosta obce ako zriaďovateľ mal vedomosť o tom, že existuje nezákonný stav a riaditeľom školy je O.. W.. Následne zriaďovateľ postupoval v rozpore so zákonom, keďže bez akéhokoľvek právneho podkladu najprv poveril a neskôr vymenoval do funkcie riaditeľky Základnej školy v G. O.. O. U.. Keďže nikdy rozhodnutie o odvolaní O.. M. W. nenadobudlo právoplatnosť bol riaditeľom školy naďalej. Súd prvej inštancie neuvádza podania dôkazné prostriedky predložené žalobkyňou, pričom uvedené následne evokuje, ako keby tieto podania a dôkazné prostriedky neexistovali. Preto upriamoval pozornosť na rozhodnutia Krajského školského úradu z 13.06.2012, 23.08.2012, výzva Krajského školského úradu zo 06.09.2012 a rozhodnutie obvodného úradu z 15.5.2013. Poukázal aj na to, že pred Okresným súdom v Bardejove prebieha konanie 4Cpr/2/2013, kde sa O.. M. W. domáha určenia, že je riaditeľom základnej školy. Preto nemožno súhlasiť s rozhodnutím súdu prvej inštancie pokiaľ išlo aj o podanie žalobkyne, ktoré súd prvej inštancie vyhodnotil ako žiadosť o skončenie pracovného pomeru doručené žalovanej a žalovaná zastúpená O.. U. reagovala listom, ani táto okolnosť je nie dôvodná, pretože táto nebola štatutárnym zástupcom školy. Nebola tým pádom oprávnená konať za právnickú osobu. Vzhľadom na tieto poznatky nie je zrejmé žalobkyňi, prečo súd prvej inštancie naďalej vnímal O.. U. aj na poslednom pojednávaní ako riaditeľku základnej školy a umožnil jej konať v mene školy, čo je v príkrom rozpore so všetkými procesnými zásadami, ktoré by sa mali uplatniť a dodržiavať v civilnom sporovom konaní. Z týchto dôvodov navrhol vyhovieť žalobe v celom rozsahu a priznať aj stopercentný nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia resp. navrhol zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že trvá na skutočnostiach uvedených v odpore a v prednesoch pred súdom prvej inštancie. Považuje dohodu o skončení pracovného pomeru uzavretú medzi žalobkyňou a O.. M. W., jej manželom, za neplatnú. Poukázal na to, že O.. M. W. bol odvolaný z funkcie riaditeľa a na viac nebol v čase podpisu dohody ani len zamestnancom základnej školy. S poukazom aj na všetky listinné dôkazy týkajúce sa okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany žalovanej vo vzťahu k O.. M. W.. Výberové konanie prebehlo legálne v súlade so zákonom, nebolo spochybnené žiadnym orgánom štátnej správy ani súdom. Má vedomosť aj o prebiehajúcom konaní pred Okresným súdom Bardejov 4Cpr/2/2013 s tým, že hoci po obsahovej stránke sa nie celkom stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie vzhľadom k tomu, že žalovaný de facto bol v tejto veci úspešný nemohol podať odvolanie. Dominantné, však považoval za dôležité to, že bolo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany O.. M. W. zo dňa 04.10.2011 v prekluzívnej dvojmesačnej lehote napadnuté žalobou o neplatnosť na všeobecnom súde. Pokiaľ ide o rozhodnutie 4Cpr/2/2013 z 24.02.2016 žalovaný sa domnieva, že nejde o dôkaz alebo novú skutočnosť, ktorú bez vlastnej viny žalobkyňa nemohla predložiť vzhľadom k tomu, že v tom čase už mala k dispozícii rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci 4Cpr/2/2013 a napriek tomu následne na pojednávaní dňa 19.09.2016 tento nepredložila súdu, preto žiadal na toto neprihliadať. Navrhol potvrdiť v celom rozsahu vec samu a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobkyňa v priebehu odvolacej lehoty ešte doručovala oznámenie o dôležitej skutočnosti, ktorá spočívala v rozhodnutí vo veci 4Cpr/2/2013 a odvolacieho súdu 20 CoPr/2/2016.

5. Odvolací súd Krajský súd v Prešove v súlade s ustanovením § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“) prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 378 a nasledujúcich CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Súd prvej inštancie sa oboznámil s rozhodujúcimi skutočnosťami, vec aj správne právne posúdil na týchto skutkových a právnych zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

6. Podľa §-u 59 ods. 1 Zákonníka práce, pracovný pomer možno skončiť dohodou, výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe.

7. Podľa §-u 77 Zákonníka práce, neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

8. Podľa ustanovenia §-u 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

9. Dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 24.08.2012 súd prvého stupňa považuje za neplatnú, pretože Obec G. starostom obce L.. M. G. podaním zo dňa 08.12.2010 číslo 363/2010 v zmysle ustanovenia §-u 3 ods.7 písm. b,c zákona č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve odvolala O.. M. W. z funkcie riaditeľa Základnej školy v G. s účinnosťou od 09.12.2010 a Obec G. starostom obce L.. M. G. podaním zo dňa 08.12.2010 číslo 362/2010 v zmysle ustanovenia §-u 5 ods.9 zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme poverila vedením Základnej školy v G. s účinnosťou od 10.12.2010 O.. O. U. a následne Obec G. starostom obce L. M. G. podaním zo dňa 01.06.2011 v súlade so zákonom č. 596/2003 Z. z. a v súlade so zákonom č. 552/2003 Z. z. menovala O.. O. U. do funkcie riaditeľky Základnej školy v G., a preto ku dňu spísania právneho úkonu dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 24.08.2012 nemohol za Základnú školu v G. vystupovať O.. M. W. a ani za zamestnávateľa Základnú školu v G. ku dňu 24.08.2012 podpisovať dohodu o skončení pracovného pomeru, ku ktorému dátumu O.. M. W. už nebol ani riaditeľom Základnej školy v G., ani zamestnancom Základnej školy v G..

10. Podanie navrhovateľky zo dňa 24.08.2012 ako dohoda o skončení pracovného pomeru vzhľadom na neplatnosť právneho úkonu titulom neuzatvorenia dohody právoplatným štatutárom Základnej školy v G. možno vyhodnotiť napokon ako žiadosť o skončenie pracovného pomeru doručené odporkyňi, na ktoré podanie odporkyňa Základná škola v G. konajúc štatutárom O. O. U. reagovala podaním zo dňa 28.08.2012 číslo 60/2012 oznámením navrhovateľke, že súhlasí so skončením pracovného pomeru ku dňu 26.08.2012, ktoré podanie za Základnú školu v G. podpísala štatutárna zástupkyňa - riaditeľka Základnej školy v G. O. O. U. a súd prvého stupňa poukazujúc na to, že samotná dohoda o skončení pracovného pomeru nemusí byť obsiahnutá na jednej listine je toho názoru, že pracovný pomer medzi navrhovateľkou a odporkyňou skončil ku dňu 26.08.2012 akceptujúc odporkyňou žiadosť navrhovateľky o skončenie pracovného pomeru bez dohody odstupného, pričom zo strany navrhovateľky nebol podaný návrh podľa §-u 77 Zákonníka práce o neplatnosť skončenia pracovného pomeru dohodou s možnosťou uplatnenia na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

11. Z predmetu sporu je zrejmé, že podstata bola okolnosť tá, či dohoda o skončení pracovného pomeru, ktorá bola uzavretá medzi žalobkyňou a O. M. W. ako zástupcom Základnej školy v G. z 24.08.2012 bola právnym úkonom, z ktorého vyplývajú nároky žalobkyne uplatnené v tejto žalobe.

12. K namietanej arbitrárnosti rozhodnutia uvádzané žalobkyňou v odvolaní, odvolací súd sa domnieva, že nemožno súhlasiť s týmto dôvodom. Rozhodnutie súdu prevej inštancie hoci rozsahom stručnejšie, samo o sebe spĺňa však podmienky rozhodnutia súdu, kedy uviedol základné z pohľadu súdu prvej inštancie rozhodujúce skutočnosti, rovnako k týmto rozhodujúcim skutočnostiam uviedol aj predložené dôkazy stranami sporu a na základe toho vec potom právne posúdil. Z týchto dôvodov nemohol odvolací súd uznať námietku arbitrárnosti.

13. Pokiaľ išlo rozhodujúce argumenty kedy žalobkyňa poukazovala na to, že doposiaľ nie je alebo nebol O.. M. W. odvolaný platne s funkcie riaditeľa školy túto okolnosť uvádza tak vo svojom podanom odvolaní ako aj v doplňujúcom oznámení o rozhodnutí v inej právnej veci, v ktorej bol žalobcom O.. M. W., teda manžel žalobkyne a domáhal sa určenia na všeobecnom súde, že je riaditeľom školy. Odvolací súd sa domnieva, že ani táto argumentácia žalobkyne neobstojí. Je síce pravda, že v priebehu konania došlo opakovane k zrušeniu rozhodnutia zakladateľa školy teraz Obce G. zastúpenej starostom rozhodnutia, ktorým odvolal O.. M. W. z funkcie riaditeľa, napriek tomu pre odvolací súd bola dôležitá skutočnosť, že v priebehu dokazovania pred súdom prvej inštancie boli predložené zo strany žalovanej dôkazy o tom, že O.. M. W. nie je už zamestnancom základnej školy a tak nespĺňa ani kritéria pre to, aby platne vykonával funkciu riaditeľa. To vyplýva z rozhodnutí Krajského školského úradu v A. z 03.06.2012 následne z 23.08.2012, kde sa konštatuje, že vracia rozhodnutie o odvolaní O.. M. W. z funkcie riaditeľa Základnej školy v G. Obci G. na nové konanie a rozhodnutie. Práve od tohto rozhodnutia odvíjala žalobkyňa svoje tvrdenie, že bol kompetentný O.. W. uzavrieť s ňou dohodu o skončení pracovného pomeru a priznaním nárokov na vyplatenie päťmesačného odstupného.

14. Aj keď je odvolanie O.. M. W. má odkladný účinok, napriek tomu bolo zrejmé, že rozhodnutie odvolacieho orgánu neznamenal, že dospel k záveru, že existujú alebo neexistujú dôvody na jeho odvolanie. Pokiaľ súd vychádza z platnej právnej úpravy § 3 ods. 6 zákona č. 596/2003 Z. z. riaditeľ školy alebo riaditeľ školského zariadenia, ktoré v právnych vzťahoch vystupuje vo svojom mene a má zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov (ďalej len „právnická osoba“), je zamestnancom školy alebo školského zariadenia predpokladá, že výkon funkcie riaditeľa základnej školy je viazaný na platný pracovný pomer pedagogického zamestnanca k tejto škole, načo v konečnom dôsledku poukazuje výzva na zosúladienie skutkového stavu a právneho stavu Krajského školského úradu v A. zo 06.09.2012. Za takejto situácie kedy žalovaný predložil ako dôkaz konajúcemu súdu okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 04.10.2011 čiže úkon, ktorý predchádzal podpísanej dohode zo žalobkyňou, ktorý obsahuje všetky náležitosti alebo spĺňa všetky náležitosti predpísané zákonom konkrétne v § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce vrátane prejednaní tohto skončenia zo zástupcami teda zo zamestnaneckým dôverníkom, doručenie tohto okamžitého zrušenia pracovného pomeru k rukám O.. W., ktorá zásielka nebol vyzdvihnutá v odbernej lehote, potom je pohľad a otázka platného či neplatného podpísania dohody o skončení pracovného pomeru zo žalobkyňou v inom svetle. Správny orgán tejto okolnosti síce venoval pozornosť, ale len vo svojom odôvodnení, nezaoberal sa však bližšie touto okolnosťou a práve pre posúdenie nároku žalobcu táto bola rozhodujúca. Ako vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 218/2007 zo dňa 13.10.2008: „Písomnosti doručované poštou zamestnávateľ zasiela na poslednú adresu zamestnanca, ktorá je mu známa, ako doporučenú zásielku s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“. Povinnosť zamestnávateľa alebo zamestnanca doručiť písomnosť sa splní, len čo zamestnanec alebo zamestnávateľ písomnosť prevezme alebo len čo ju pošta vrátila zamestnávateľovi alebo zamestnancovi ako nedoručiteľnú, alebo ak doručenie písomnosti bolo zmarené konaním alebo opomenutím zamestnanca alebo zamestnávateľa. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak zamestnanec alebo zamestnávateľ prijatie písomnosti odmietne.“ Takýmto splnením zákonom stanovených podmienok je zrejmé, že pracovný pomer riaditeľa Základnej školy G. O.. M. W. bol ukončený. Žaloba na určenie neplatnosti tohto okamžitého skončenia pracovného pomeru v zákonom stanovenej lehote dvoch mesiacov, ktorá je lehotou prekluzívnou nebola podaná a preto od tohto obdobia prestal byť zamestnancom základnej školy. V dôsledku preukázania tejto skutočnosti je potom nutné dať za pravdu súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že je dohoda o skončení pracovného pomeru žalobkyne z O.. M. W. absolútne neplatná a z tohto dôvodu nárok žalobkyne na uplatnené päťmesačné odstupné ani nevzniklo. Pokiaľ išlo o odvolacie námietky, ktoré poukazovali na odôvodnenia rozhodnutia či už vo veci 4Cpr/2/2013. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že nebol pri posudzovaní platnosti či neplatnosti nároku žalobkyne viazaný týmito rozhodnutiami, ktoré však reagovali len na podania O.. M. W. a to tým, že nebol úspešný v tomto konaní a odôvodnenie rozhodnutia nezaväzoval odvolací súd v tomto konaní. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a to podľa § 387 ods. 1 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalovaný mal úspech v odvolacom konaní v celom rozsahu, žalobkyňa naopak bola vo veci neúspešná, z toho dôvodu potom priznal žalovanej strane náhradu trov konania v rozsahu 100 % v zmysle zásady úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).